

Přicházející krize

David Gates

Příloha k časopisu
Z RÁJE DO RÁJE

3-2011

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 3- 2011

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Jurica Jaroslav - Ráj
Lubenská 630
739 11 Frýdlant n. Ostr.
IČ: 87221284
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059
Tel: 0049 8031-9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

Překlad: Žanet Tužinčinová

Přicházející krize

David Gates

Překlad audiokázání přednesené bratrem Davidem Gatesem na Southwestern Adventist University – v sobotu 18. dubna 2008. Kázání si můžete stáhnout v angličtině na stránkách: www.gospelministry.org.

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme ti dnes večer za posvátné sobotní chvíle. Děkujeme ti, Pane, že jsi nás sem přivedl, obklop tuto budovu svými svatými anděly; zadrž nepřítele, nechceme ho zde. Nechceme, aby rozrušoval naši mysl, chceme slyšet Tebe, abys dnes večer k nám promlouval. I ve svědectvích a hudbě pro tyto chvíle. Poukaž nám na skutečnost, že jsme tady kvůli jistému záměru, dělej s námi dnes večer to, co je tvoje vůle. Žádáme tě, abys zadržel nepřítele venku, když se budeme zaměřovat na své poslání. V Ježíšově jménu. Amen

Město Belem v Brazílii

Šel jsem po široké cestě velkého města Belem v Brazílii. Po dvou týdnech jsem dokončil svou práci v unijní kanceláři a moje letenka mi dovolovala navštívit několik dalších měst. Tak jsem si některá zvolil a jedno z nich bylo Belem. Je to velké město na břehu Amazonky, ale není to pěkné. Je to průmyslové, špinavé město. Chtěl jsem ho však vidět, protože mělo svou historii. Šel jsem ulicemi města a v oblečení, jako bych byl v kanceláři. Asi o blok dál jsem viděl na ulici zástup lidí, kteří se dívali na něco na chodníku. Přišel jsem blíže, protože mne to zajímalo. Najednou jsem slyšel křik jedné paní: „Ó, na chodníku je hlava. Hlava ženy je na chodníku!“

Nikdy jsem neviděl na chodníku hlavu ženy, tak jsem si říkal, půjdu se podívat. Je to trochu morbidní, ale chci to vidět. A tak jsem se dostal až k okraji zástupu. A když se dav trochu rozestoupil, uviděl jsem vršek hlavy sedící na polštáři. Ale divné na té hlavě bylo, že se hýbala. Hýbající se hlava. V puse měla tužku a zřejmě kreslila

obrázek na kus papíru. Uviděl jsem tu hlavu celou. Byla asi jen necelého půl metru nad chodníkem a pod sebou měla malé tělíčko velikosti basketbalového míče. Byla to živá paní. Nevím, jak můžete mít dostatek životodárných orgánů v těle o velikosti basketbalového míče. Bylo to maličké tělo a normálně velká hlava. Seděla přímo na polštáři. Po chvílce jsem tam zůstal jen já sám a byl jsem fascinován, jak kreslila obrázek perem ve své puse na kus papíru na polštáři. Dívala se mi dolů na nohy a potom jsem si uvědomil, že nemůže vzhlédnout nahoru, protože by spadla ze svého polštáře. Vzpomněl jsem si na příběh o Ježíši, jak k němu přivedli tu cizoložnou ženu a ta pak byla u jeho nohou. Sklonil se k ní a podíval se jí přímo do očí. Říkal jsem si, no, to není moc dobré, vypadá to, jako bych byl hrdý. Měl bych se jí dívat do očí. A tak jsem se rozhodl lehnout si na zem. A podíval jsem se jí přímo do očí. Jsem si jistý, že si lidé říkali, co tenhle zelenáč tady leží natažený na chodníku?

Podíval jsem se na ni a řekl její řečí (portugalsky): Dobré ráno, jak se máš?

Řekla: „Jmenuju se Maria a jak ty?“

„Já jsem David.“

„Aha, seňor David.“

Myslel jsem si, že začne říkat – vidíte, že nemám žádné ruce, vidíte, že nemám žádné nohy. Prosím, dejte mi něco. Ale to jsem neuslyšel.

„Seňor David, musím vám něco říct, víte, Bůh je tak dobrý. Neuvěříte, jak mi Bůh žehná,“ řekla. „Narodila jsem se bez rukou a nohou a s tímto malým tělem, ale moji bratři a sestry mě sem vždy donesou a položí na tento polštář. Už skoro deset let jsem schopná kreslit obrázky a vydělávat si sama na živobytí. Nemyslíte, že Bůh je dobrý, seňor David?“

Začal jsem mít pocit viny. Víte, my si hodně stěžujeme. Kdo z vás si dnes stěžoval aspoň jednou? Maria si nestěžovala. Ona byla vděčná. Vyprávěla mi dál a dál, jak

je Bůh dobrý. Člověče, já si někdy tak stěžuji a přitom mám ruce a nohy. A potom řekla: „Señore Davide, chceš, abych nakreslila obrázek jen pro vás?“

„Ó, ano.“

„Vytáhněte mi, prosím, kousek papíru,“ řekla.

A tak jsem jí vytáhl kousek papíru a připevnil na krabici od bot před ní. A ona řekla: „Vraťte se zpět asi za hodinu. Vraťte se za hodinu a já budu mít pro vás obrázek.“

A tak jsem se asi hodinu procházel a vrátil jsem se, zrovna když obrázek dokončovala. Chtěli byste ten obrázek vidět? Mám ho tady s sebou. Už je několik let starý a musel jsem ho slepit izolepou, ale tohle je ten obrázek, který pro mne nakreslila. Pusou.

Řekl jsem: „Maria. To je Tvoje maminka?“

„Ne.“

„Je to tvoje sestra?“

„Ne.“

„Tak to musí být kamarádka.“

„Ne.“

„Tak, Maria, kdo to je?“

„To jsem já.“

„Jak to můžeš být ty, Maria? Vždyť ty nemáš ruce a nohy.“

„Takhle mě vidí Bůh.“

Začal jsem si cítit dvojnásob špatně. Vidím sám sebe tak, jak mne vidí Bůh? Anebo ještě lépe, vidím druhé tak, jak je vidí Bůh? Hm? Neviděl jsem Mariu tak, jak ji viděl Bůh. Viděl jsem ji jako hlavu s malým tělem, které bylo celé zdeformované. Jako ženu, se kterou se dá hezky popovídat, ale rozhodně ne jako pěknou dívku.

Řekla: „Jednoho dne mě Bůh udělá takovouhle.“

Řekl jsem si, dnes jsem se naučil dvě lekce. Jedna je, nestěžovat si, ale být vděčný. Druhá, dívat se na lidi Božím zrakem. Když tohle budete dělat, najednou se všechno změní.

Vznik institucí

Malé děti v Thajsku se najednou stanou velmi vzácné ve vašem životě. Nebo děti v Chile, v Kambodži, nebo i jinde, kamkoliv půjdete. Děti, které mají jména. Byl jsem ubytován v jednom domě ve Francii. V domě kazatele. A ten tam měl velkou fotografii skupiny dětí v Indii. Díval jsem se na ten obrázek dětí z Indie a říkal jsem si: Pane, ty znáš jméno každého z těchto malých dětí. Jsou to hinduisté a ještě tě neznají. Ach jak ti to

musí lámat srdce, protože ty je chceš mít u sebe po celou věčnost. Pane, pokud je to možné, dovol, abych se mohl spojit s těmito dětmi v Indii, ani nevím, kdo jsou, ale chci pomoci Indii.

Hlava na chodníku. Maria. Naučila mne v ten den dobrou lekci. A potom jsem uvažoval nad našimi institucemi, nad křesťanskými školami, nad školou, do které jsem chodil. Nejdříve mne učili doma moji rodiče v Bolívii. Ale potom jsme se mohli přestěhovat na místo, kde byla škola, a odstěhoval jsem se do Tennessee. Dokončil jsem základní školu, střední školu, dokončil jsem vysokou školu a pak Univerzitu, a později další studium. Kousek po kousku jsem se připravoval na misijní pole. V těchto institucích máme poslání. Instituce jsou jako lidé. Zrodily se s posláním. Bylo zjištěno, že každá instituce, nejen křesťanská. Nejen církevní organizace, byznysy, jakýkoliv druh instituce se rodí s posláním. Pro některé lidi to znamená vydělávat peníze, některé jsou ke vzdělání, jiné ke kázání. Nemocnice jsou k léčbě, ale instituce jsou zrozeny v životním cyklu tak, jako lidé. Jsou zrozeny ve velkých bolestech a v sebezapření. Stejně tomu bylo při zrodu Církve adventistů. Tato instituce má velkou historii. Neznám ji celou, ale mohu vám garantovat, že byla zrozena v sebezapření, na modlitbě a vírou. Poté, co se narodila, (mimochodem jsem vystudoval jako zdravotní sestra) jsem byl přítomen u stovky porodů a mohu vám říct, že při porodu je mnoho bolesti. Kdybyste se zeptali matky v momentě porodních bolestí, zda chtějí mít další dítě, většina by řekla: NE.

Ale dejte jim pár týdnů, pár měsíců, miminko roste – mimochodem, miminka se všechna narodí nepěkná. Maminky, nenechte si něco namlouvat. Miminka se rodí nečistá, neforemná, jsou dost nepěkná, ale po chvilince začínají mít krásný tvar. A o pár hodin později máte krásné nádherné miminko. Ale na začátku jsou dost ošklivá. Takže, když se zrodí instituce, nezrodí se jako nádherná. Instituce se také rodí ošklivé.

Ubytovna pro ženy může být třeba jen v rohu domu, ubytovna pro muže může být sestavena jen z lehátek. Žije každý z pracovního týmu ve vybavených domech? Žijí pod banánovými listy, vyučují pod stromem. Ale dejte jim čas. Instituce se rodí v bolestech. Nejsou vždy krásné, ale dejte jim čas. A začnou nabírat tvar a velmi brzy s Božím požehnáním jsou vybudovány

budovy, ubytovny, kuchyně, kanceláře, učebny a velmi brzy máte nádherný kampus, jak máme tady vy. Pak jsou ve stádiu vyspělosti. Ale první stadium je stádium zrození, druhé je stadium vospívání. To je to nejlepší stadium každé organizace. Když vospívá, tak si stále pamatuje ty porodní bolesti, ale teď máte cestu, máte místo, kde učit, a máte místo kde ubytovat studenty. Pak následuje stadium nejnebezpečnější. Třetí fáze se nazývá institualizace. V instituci pracují lidé, kteří zapomínají, jak se instituce zrodila. Pracují tam, protože čekají na svou výplatní pásku a stoupají po žebříku. Zapomínají, proč se vůbec ta instituce zrodila. Všichni jen hledají příležitosti, jak se vyšplhat nahoru. Po troškách dělají rozhodnutí, aby chránili instituci, místo aby chránili poslání. To se neděje jen na vysokých školách. To se děje ve sborech, to se děje v církvi adventistů sedmého dne, která je v tomto stadiu již mnoho let. A co se stane, když jste institucí? Už na sebe nechcete více brát rizika, zapomenete, že jste se narodili v riziku. Je to velké riziko být zrozen. Na ty dny zapomeneme. Začnete dělat rozhodnutí ve směru více myslet na sebe. Co když ztratím práci? Co si lidé kolem nás řeknou? Možná nebudu povýšen? A co když to a co když tamto? Začínáme uvažovat nad institucí, a sami nad sebou, místo abychom mysleli na důvod našeho poslání.

A když se tohle stane, vcházíte do čtvrtého stadia. A tomu se říká smrt. Začnete pomalu upadat, dokud nezemřete. Podívejte se na internet, vyhledejte si slova institualizační životní cyklus a klikněte enter. To se děje ve všech institucích. Ale nemusíte zemřít. Tajemství znovuzrození je jít zpět k začátku, a zaměřit se na poslání.

Sleduji to již dlouho dobu, nikdy jsem tady nebyl studentem, četl jsem reklamy před dvaceti lety. V kampusu této vysoké školy byl vážný duchovní problém. Říkal jsem si, tam bych nikdy neposlal své děti, nikdy bych tam nešel. Ale chci vám říct, že satan útočí na kampusy. Když se administrativa zaměří na poslání, tak zájem studentů i rodičů vzroste. Věci znovu začnou jít správným směrem. Ano, máte problémy, protože nepřítel nechce, abyste rostli, a nechce, abyste plnili své poslání. Když se podíváte zpět na porodní bolesti, začnete se zaměřovat ne na instituci, ale na plnění poslání. Vzdělávat mladé lidi v křesťanském duchu tak, aby z nich byli misionáři. To je důvod, proč máme adventní vzdělávání. Mimochodem ne proto, abyste

dostali „nějaké“ zaměstnání. Nepotřebujeme adventní vzdělávání proto, abychom měli pracovní místa. Každý si může najít práci. Jděte na veřejnou státní školu, když chcete zaměstnání. Pokud chcete přijít na tuto školu, tak přijďte proto, že chcete vykonávat misijní práci.

Rozumíte tomu rozdílu? Když skončíte tady, tak je to o tom, že se nalodíte a poplujete za moře, abyste byli misionářem. Ne, že si řeknete, udělal jsem si svou misijní praxi jako student. Ne, to byla jen součást studentské praxe, a pokud si neprojdete misijní studentskou praxí, tak se vám nedostalo plného vzdělání. Nedovolte, aby vás balamutili. Pokud nejste studenty misionáři, tak jste ochuzeni. Musíš být studentem misionářem, abys měl plné vzdělání. Protože to také jednou řekneš svým dětem, když jsi na vysoké škole, projdi misijním tréninkem, bez toho nemůžeš dokončit vysokou školu. Musíš být studentem misionářem, bez toho nemáš celkové vzdělání.

Samozřejmě vím, že když to udělají, tak už nikdy nebudou stejní. Budou to chtít dělat po zbytek svého života. Vždyť to je taková zábava. Jen bych chtěl zastavit čas. Nedovedu si ani představit někoho, jak říká: Můj sen je posunout hodinky, abych už byl v důchodu.

Můj sen

To je noční můra. Ano, někdy se každý z nás snaží urychlit čas. Byl jsem zapsán v kurzu zdravotního ošetřovatele. Pracoval jsem jako pomocný pekař, vstával jsem ve 2:30 ráno a musel jít dělat koláčky. Tím jsme všichni prošli. Ale to není můj sen. Můj sen je změnit konkrétně svět. Jsem jen misijní pilot. Ano Bůh mi dal jiné profese. Mám i jiné zodpovědnosti a povinnosti. Ale jsem nikdo. Měl jsem sen. Sen dobýt aspoň jednu zem během svého života. Bůh mi dal příležitost dobýt kontinenty. Víte, že země jsou dnes na prodej? Můžete si koupit celou zeměkouli. Chile si můžete koupit jen za 4 miliony dolarů. Jediné, co musíte udělat je, koupit za 4 miliony televizní stanici, která má 80% pokrytí státu a celý národ je váš. Můžete si koupit Čínu. Je to trochu těžší, protože tam máte celý systém, který vše drží ve svých rukou. Ale víte co? Vytváříme mediální centrum uvnitř Číny. Budeme vzdělávat televizní ředitele pro celou Čínu a čínská vláda nám za to bude platit. A potom budeme dělat programy o zdraví a o rodinném životě a oni to dají do své sítě. Víte, nemůžeme teď kázat. Ale určitě toho můžeme mnoho říct ve zdravotním poselství.

Rodinný život. Víte, Čína má teď mravní problémy. Čím více se zapojují v západním světě, tím více jde mravnost dolů. Něco není správné a vláda to chce napravit a my víme jak. Jakákoliv země je na prodej. Ale ne na dlouho. Stále ještě máte příležitost. Pokud chcete konkrétní zemi, můžete ji mít. Takže staňte se studentem misie a já bych doporučil, abyste své vzdělání rozdělili do malých soust. Jezte to jablko po malých soustech. Nenacpěte si ho celé do pusy, vezměte rok, dva, buďte studentem misionářství. Vraťte se zpět, udělejte si rok nebo dva a jděte za moře.

Jakmile uděláte závěrečné zkoušky, budete muset nejméně jeden rok sloužit v profesionálním misijním poli a já moc dobře vím, že pak odtamtud nebudete chtít odejít.

Tajemství úspěchu

Aby instituce kvetly, musí se zaměřit na poslání, což je tajemstvím jejich úspěchu. Na mnohých místech se zavírají sbory, prodávají se sbory i v Evropě. V jedné zemi v Evropě se nedávno prodalo 5 velkých adventních modliteben. Říkají, nikdo už do té modlitebny nechodí, tak ji prodáme. Do jednoho z hlavních měst velkého evropského státu, přišel pracovat kazatel z Brazílie a ve velmi krátké době založil 4 nové sbory. Předseda unie mu zavolal a zeptal se: „Co to s Tebou je?“ „Co tím myslíš?“ On říkal, „my máme dvě unie a snažíme se to zvládat a za posledních dvacet let jsme neměli žádný nový sbor a ty jsi přišel a zruinoval jsi celý náš plán. Snažíme se přesvědčit divizi, že nemusíme mít dvě unie, že je můžeme spojit a ty buduješ čtyři sbory za tři roky“.

On řekl: „Myslel jsem, že chcete více sborů“.

Poslali ho zpátky domů. Dnes je zpět v Brazílii.

Víte, když se zaměříte na instituci, místo na lidi, zapomenete, kdo jste. Jednotlivci jsou mimochodem stejní jako instituce. Proč jste tady dnes večer? Proč jste tady ve škole? Pro chvíli, jako je tato. Za chvíli si o této zvláštní době budeme hovořit. Uslyšíte věci, které jste možná nikdy neslyšeli. Musíte je slyšet mimo svou zemi, protože vidíte, že Bůh hledá lidi, kteří jsou zaměřeni na poslání. Boha nezajímá, jestli umíte posunout čas nebo ne. To není vaše poslání. Vaše poslání je dokončit úkol. Použit své umy, talenty, hudbu, profesi, vliv, rodinu. Prostředky pro dokončení poslání, a to je dostat se k lidem, to je jediná věc, o kterou Bůh má zájem. Všechno

ostatní spálí a jsou to jen lidé, které chce. Mimochodem ho nezajímá váš dům nebo vaše auto. Nezajímají ho vaše peníze. On je už vlastní. A když Bůh nemá co na práci a nudil by se, tak dělá zlato a diamanty.

Nudím se dnes? Nikdy jsem si to neplánoval. Bůh se nikdy nenudí, doufám, že tomu rozumíte. Skrze něj vznikl celý vesmír. Bůh nemá problém se zdroji. Nikdy to nebyl jeho problém. Jeho problémem jsou lidé. Lidé, kteří jsou ochotni se zaměřit na poslání, říkají: „Pane, tady jsem. Použij mě pro cokoliv. I pro chvíli, jako je tato. Tady jsem, použij mne. Mne celého. Cokoliv chceš“.

Satanovy noční můry

A ďábel to ví a je vyděšen k smrti. Víte, že ďábel má noční můry? On je noční můra sám sobě. Ale on má noční můry, chtěli byste vědět, co to je? Chtěli byste trochu znát tajemství vojenské kontrarozvědky? Existuje publikovaná vojenská inteligence. Žiji ve Venezuele. Ve Venezuele jsou politické problémy a mluví se o válce, jsou tam všelijaké vojenské aktivity a život je velice těžký. Ve skutečnosti mne unie musela oficiálně přemístit do Holandských Atil, aby vojáci nechytili Američana, pracujícího ve vedení sboru. Takže jsem se musel oficiálně přemístit na jeden z ostrovů, i když mohu chodit tam a zpět, kdy chci. Ale vše jen proto, abych se vyhnul problému.

Když jsem pozván k vojákům ve vysokých pozicích, vidím, jak pracují generálové. Zjišťuji, že vojenství vždycky hledá vojenské zpravodajství. Co hodlá nepřítel dělat? Podezírání a nic nebere na lehkou váhu, hledá a zkoumá. Říká se tomu vojenská kontrarozvědka. Chce vědět, co si nepřítel myslí a co hodlá udělat. Pak jsem si říkal, Bůh dal adventní církvi vojenské zpravodajství. Víme, co si nepřítel myslí, víme, co dělá a co hodlá udělat, a také víme, co říká na svých tajných poradách. Víte, kde je to publikováno? V malých červených knihách. Chcete vybojovat tento poslední boj? Nezvládnete to bez vojenského zpravodajství. Není divu, že satan má noční můry. Když se kdykoliv Boží lid probudí a začne pracovat, tak zjistí, co dělá satan a toho se on bojí.

A proto nechce, aby si někdo četl ty malé červené knihy, protože vojenské zpravodajství je absolutně nezbytné, aby mohla být vyhrána nějaká bitva. Není

divu, že je na ně útočeno. Strana 77 (ChS Křesťanská služba kapitola 9, kompilace; 7. svazek Svědectví strana 14 – pozn. překladatele) Vyburcování. „Ať Boží poselství zní v našich sborech a vyzývá každého k celkovému rozhodnutí. Ať má církev větší a větší víru, ať bere horlivost od svých neviditelných spojenců, z poznání nevyčerpatelných zdrojů. Z velikosti díla, do kterého jsou zapojeni. Z moci svého vůdce. Ti, kteří se odevzdají pod kontrolu Boží a dovolí mu, aby je vedl, budou schopni pochytit pevnou linii událostí, kterým Bůh dovolí, aby se odehrávaly.

Chcete rozumět tomu, co se děje? Vložte se pod vedení Boží. Cokoliv On řekne, udělejte to. A budete rozumět, co se děje. Inspirováni Duchem toho, který dal svůj život za svět, již déle nebudou v klidu stát v nemohoucnosti, poukazující na to, co nemohou dělat.

To děláme velmi často, že? Nemůžeme to zvládat po ekonomické stránce, nevíme jak na to. Nemáme na to lidi, počkejme s tím.

Oblékněme se do zbroje nebes a jděme vpřed do boje ochotni bojovat a postavit se za Boží věc, vědouce, že jeho všemocnost naplní naše potřeby.“

To zní jako povolání do války. Pokud byste si přečetli pár stránek před tím. „Nyní máme varovat svět. Ještě dnes můžeme vykonat určité dílo. Zakrátko to bude obtížnější, že si to ani nedovedeme představit. Kéž by nám Bůh pomohl, abychom zůstali na cestě světla a s pohledem pevně upřeným na Ježíše, našeho Vůdce, pracovali a trpělivě, vytrvale spěchali vpřed k vítězství.“ (6. svazek svědectví str. 22 nebo Křesťanská služba str. 69).

Křesťanská služba

Mimochodem, toto je moje nejoblíbenější kniha, jmenuje se Křesťanská služba. Každý by ji měl mít v kapse. Křesťanská služba, to je manuál do války. Dozvíte se, jak bojovat tento boj, a to úspěšně.

„Nesmíme ztrácet čas. Konec je blízko. Cesta zvěstování evangelia z místa na místo bude brzy vpravo i vlevo ohrazena nebezpečími.“ Moji drazí, já cestuji nahoru dolů přes lesy, nahoru dolů letadlem po Jižní Americe a je to těžší a těžší a těžší.

„Do cesty Božím poslům budou kladeny všechny možné překážky a nebudou už moci vykonat to, co mohou ještě dnes. Musíme si být vědomi své úlohy a

splnit ji, jak jen můžeme nejrychleji, v tomto agresivním válečném boji.“

Když hovoříme o boji, byl jsem mluvčím ve Vídni a přišel ke mně jeden Němec a řekl mi: „Bratře Gatesi, my Němci nemáme rádi slovo „válka“. Mohl bys použít nějaké jiné slovo?“

„My prostě nemáme rádi to slovo agresivní válečný boj. Mohl bys to změnit?“ (mimochodem v našem českém překladu červených svědectví tato dvě slova opravdu chybí – poznámka překladatele)

Řekl jsem mu: „Ne. Je to tam přece tak napsáno.“

„Ale uvědomuješ si,“ řekl ten bratr, „že my Němci jsme prošli druhou světovou válkou a my to slovo nemáme rádi.“

„Já to nemohu změnit. Je to tam tak napsáno. Pokud si myslíme, že je čas pokoje, pokud si ty myslíš, že je čas pokoje, tak jsi ve smrtelném nebezpečí.“

Toto není čas pokoje. Otevřený útok se děje na všechny z Božího lidu. A když si to budete číst dál, tak zjistíte, že noční můrou satana je, že se Boží lid probudí a půjde pracovat. Takže pššš, opatrně s lidmi, v klidu. Ať jsou přesvědčeni, že se nic neděje.

Probuzení ostatku

Běžte dál o několik stran. „Co mám říct, abych vzbudila ostatek Božího lidu? Bylo mi ukázáno, že před námi jsou strašné scény. Satan a jeho andělé shromažďují všechny své schopnosti, aby je mohli použít proti Božímu lidu. Satan ví, že pokud budou ještě trochu déle spát, má je jisté, protože jejich zkáza je jistá.“ (1. svazek svědectví str. 263, Křesťanská služba str. 81) Říká: „Co mám dělat, abych probudila Boží lid?“

Satan ví, že když se probudíš... Pokud se probeřeš... Pokud začneš číst... Nemůže před tebou skrýt pravdu. Bůh tě bude udržovat v současném obraze, abys věděl, co se děje. A proto existují taková shromáždění jako toto. Instituce jako tato je na to, aby vás připravila na boj a probudila. Ale mnohé z našich institucí neplní svůj úkol. Připravují lidi pro světská zaměstnání. Nedovedete si představit, jak je pro mne těžké najít dobrovolného misionářského pilota. Každý rok na našich školách ukončuje úspěšně své vzdělání mnoho pilotů. Ale nikdo z nich není připraven být dobrovolným misionářem. Každý z nich si hledá zaměstnání, a tak jdou pracovat třeba do aerolinky Delta.

Proto jsme začali svou vlastní školu. Když nejsou schopni vyjít z našich škol, tak si připravíme své vlastní piloty misionáře. To je hanba. A co zdravotní sestry a doktoři? Biologové, učitelé? Každá profese, hudebníci? Máme připravit bojovníka, to je jediný důvod naší existence. Pokud ho neplníme, tak už nepotřebujeme více institucí. Když naše adventní nemocnice nemohou dělat misii Božím způsobem, není divu, že jsou zavírány. Je jenom jedna cesta, jak to splnit. A to je Boží cesta. Boží požehnání spočívá na institucích, které jednají správně, na jednotlivcích, kteří jsou zaměřeni na misii.

Ty ses zrodil s posláním. Narodil ses pro dobývání a pro zasažení Božím poselstvím druhé. Útočná mise, to je jediný důvod, proč máš existovat. A pokud neplníš svůj úkol, tak celý život budeš zkoumat, kde být šťastný, ale nikde to nenajdeš. Co plní lidi radostí? To, že ty, jako hříšník, podvolen Boží vůli plníš Boží úkol. Bůh řekne: „Jdi vpřed“ A ty řekneš: „Ano, Pane.“

Jel jsem autem z Chananugy do Illinois, kde žijí moji rodiče. Cesta vedla kolem vojenské základny v Kentucky, kde jsem se zastavil natankovat benzín. Pak jsem šel na záchod a umýval jsem si ruce. Také si tam umýval ruce nový regrut, byl celý vyholený, řekl jsem: „Dobrý večer, jak se daří?“

A on řekl salutativním hlasem: „Dobře, pane.“

Řekl jsem si: Tenhle chlapík asi zrovna vyšel z výcvikového tábora pro nováčky. Ani neví, jak hovořit s lidmi. Úplně mu vymyli mozek. Ať se ho zeptáte cokoliv, tak odpověď bude: „Ano, pane. Ne, pane.“

Je možné, že tak jednáme s Bohem? Je možné, že se budeme muset znovu vrátit do výcvikového tábora pro nováčky, abychom se naučili, jak Bohu říct vždy: „Ano, Pane,“ když nám něco bude říkat?

Místo toho říkáme: „Ano, vím, co mi říkáš, ale já si to udělám jinak.“

Bůh říká: „Pochodem vpřed.“

A my řekneme: „Máš dost prostředků, abychom to mohli udělat?“

Vojáci se neptají svého generála, jak jim bude platit za ten boj. Jejich úkolem je prostě jen poslechnout.

Když božský Generál řekne: „Jděte vpřed“, není naším úkolem se ho ptát, jestli má dost peněz. Naším úkolem je říct: „Ano, Pane.“

Pořád si myslíme, že jsme civilisté. Ale my nejsme civilisté. Jsme učiněni vojenskou církví, která

bude jednoho dne vítěznou církví.

Těžší téma

Těžší téma. Za pár měsíců budou v Číně olympijské hry. Nedávno jsem byl v Pekingu, viděl jsem, jak tam rostou budovy, a řeknu vám, že je mnoho atletů, kteří se připravují a doufají, že budou součástí olympijské reprezentace za svoji zem. Mohu vám garantovat, že dnes trénují. Mohu vám garantovat, že dnes běhají mnohé kilometry. Mohu vám garantovat, že jedí speciální stravu. Nechovají se jako okolní zbytek lidí. Jednají jako vítězové zlaté medaile, protože je to jejich cíl. A ať to stojí cokoliv, jsou ochotni to zaplatit. Obejdou se bez spánku, bez krásných jídel, které lidé běžně jídávají, budou těžce pracovat, budou platit za vítězství, platit, platit, platit, pokud toho jen budou schopni. Tito mladí lidé vstávají velmi brzy každé ráno. Třeba ve tři, ve čtyři, aby mohli cvičit. Zatímco já a vy spíme. Protože mají poslání.

Myslíme si, že budeme připraveni pro druhý příchod tím, že budeme ležet v posteli. Chci vám oznámit jednu věc velmi jasně. Nikdo, kdo nemá speciální výcvik, nedosáhne nebeského království. Vejit do nebe není tak jednoduché, jako se dostat na olympiádu. Vyžaduje to trénink charakteru, což je dokonce těžší než fyzický trénink. A pokud nejsme ve výcviku a nemáme nebeského trenéra a neučíme se disciplíně, tak nebudeme připraveni na olympiádu. Každý může získat zlatou medaili tím, že bude v nebesích. Ale je k tomu potřeba disciplinovanost.

Stačí milovat Ježíše

Říkáme si: No nevím, ale můj kazatel mi říká, že stačí, když budu milovat Ježíše, že půjdu do nebe. Ale on vám zapomněl něco k tomu říct. Víte co, vám zapomněl říct? Zuří válka a je tu nepřítel, který po tobě bude střílet.

Milovat Ježíše je skvělé. On vás miluje a odpustí vám. Ale je tu nepřítel, který se tě bude snažit zastřelit dřív, než se tam dostaneš. A aby ses tomu zastřelení vyhnul, musíš mít zbroj. Jsme ve válce, není doba klidu. Rozumíte tomu? Kdyby byla doba klidu, mohli byste si sedět doma. Nejsme v době klidu, nepřítel agresivně napadá současné generace. Žijete v generaci čelící největšímu nebezpečí, jaké kdy existovalo. A pokud nebudete mít ochranu, budete zastřeleni. Budete svedeni, protože kolem každého z nás kolují mnohé lži.

Jedna ze lží

Jedna ze lží, která v současné době koluje, je, že se můžete smířit se světem, můžete sledovat světové filmy, můžete jíst světská jídla, můžete se oblékat jako svět, můžete poslouchat světovou hudbu a číst světovou literaturu, a přesto dosáhnete nebes. Ne, řekli by mnozí mladí lidé. Opravdu to není možné.

Bůh dnes hledá speciální jednotky. Hledá lidi, kteří jsou naprosto zaměřeni na poslání a budou dbát Jeho nařízení. Musíme pracovat společně. Bůh má týmovou práci. Andělé mají týmovou práci, ale ta nejvyšší autorita a oddanost spočívá na Bohu. Není žádný kazatel, předseda nebo představitel nějaké instituce nebo kdokoliv jiný, kdo by mohl brát příkazy od člověka nad Boží příkazy, a dostat se tak do nebes. Jenom ti, jejichž nejvyšší autoritou je to, co si o tom myslí Bůh, se dostanou do nebe.

Někdy děláme chybu a vkládáme svou oddanost na člověka, jakoby to byla oddanost Bohu. Někdy činíme těžkým rozhodnutím. Toto je od Boha, ale je mi řečeno, abych dělal něco jiného, co mám dělat?

Promiň, pokud generál řekne, skoč, tak je jedno, že důstojník řekne, neskákej. Ty přece skočíš. Musíme se ptát Boha a není již bezpečné si myslet, že jen proto, že mám příkazy shora, tak jsou určitě od Boha. Tohle už není bezpečný způsob.

Polarizace v církvi

Víte, v církvi se odehrává polarizace. Je bolestivá, ale děje se všude kolem nás. Neděje se to jen v církvi, ale děje se to v celém světě. Lidé ve světě dělají rozhodnutí.

Kážu hodně baptistům a letničnímu hnutí. Pozvou mne a já pozvání přijmu. Proč? Protože chtějí zjistit, jak se připravit na Kristův příchod. I tam se děje polarizace. V naší církvi jsou mimochodem tři skupiny. Vždy jsem si myslel, že jsou jen dvě. Četl jsem Zjevení a tam je psáno o vlažných lidech, horkých a studených, o kterých jsem si myslel, že už jsou mimo církev. Jednoho dne se stanou vlažní horkými nebo studenými, nebo vyvrženými. To jsem si vždy myslel. Až jsem ke svému údivu zjistil, že časopis Times, měl pravdu. V časopise jsem četl článek o útoku z 11. září 2001, ve kterém bylo tvrzeno, že v každé krizi jsou vždy tři skupiny lidí. Také

při každém leteckém neštěstí jsou tři skupiny lidí.

Ta první skupina je poměrně malá – možná 10-15 %. Lidé panikaří, neví co dělat. Jsou absolutně zmateni a nedá se s nimi nic dělat, jen se pletou do cesty. Druhá skupina je také poměrně malá, 10-15% lidí, kteří přesně vědí, co mají dělat. Jsou připraveni a jednají instinktivně. Třetí skupina lidí je tou největší, 70-80%. Víte, co dělají? Zamrzou. Nedělají nic. Jsou ztuhnutí. Neví, co dělat, protože do krize vešli nepřipraveni. Jsou omráčeni a nedělají nic. A to je to, co se stalo 11. září. Skoro každý prostě zamrzl. Jen málo lidí začalo sbíhat dolů po schodech. Jeden z mých přátel tam měl syna, žije v Konektikatu, byl nahoře v druhém mrakodrapu. Když první letadlo narazilo do vedlejšího mrakodrapu, všichni říkali. „Zůstaňte v klidu, sed'te v klidu, nic nedělejte.“ A on řekl: „Ne, pane, já jdu dolů po schodech.“ A odešel. Než se dostal dolů, narazilo letadlo do jejich budovy. Kdokoliv byl ve výtahu, byl doslova usmažen, protože oheň prošel výtahovou šachtou obrovskou rychlostí. Ale on běžel dolů po schodech tak, jak by v nouzovém stavu měl udělat každý. Sto pater. Najednou uslyšel strašnou ránu. Viděl přes okna padající skla, a proto běžel dolů, jak nejrychleji mohl. Když doběhl ke vchodu, viděl, jak shora padají ostré kusy skel. Všude. Zvolal, Pane, ochraň můj život. A vyběhl ven. Všemi směry běhali lidé. Před ním běžela paní a on viděl, jak jeden kus skla rozsekl paní na dvě části. Běžel dál a šťastně se z toho dostal a řekl: Bůh zachránil můj život.

Byl jedním z mála lidí, kteří jednali instinktivně. Když Boeing 747 narazil do jiného Boeingu 747 na rozjezdové ploše, tak cestující, kteří přežili, vyprávěli, že museli přelézat jiné cestující, kteří zůstali připoutaní, byli naprosto v pořádku, neměli žádné zranění, seděli na svých místech, ale prostě se nepohnuli. A tak jim museli přelézat přímo přes hlavy, aby se dostali ven.

Církev adventistů sedmého dne má také tři skupiny. Je tu jedna malá skupina. Budou poslouchat Generála a následovat Beránka, kamkoli by šel a ať to bude stát cokoli. Připravují se, sytí svou mysl, jsou disciplinovaní jak tělesně, tak i duchovně, disciplinují své stravovací návyky, oblékání, hudbu, videa, všechno co dělají, má jeden jediný záměr – připravit se na Olympiádu.

Potom je tady druhá velmi velká skupina. Je v zamrzlém stavu, neděla nic jiného, než jen že sedí na

svých židlích. Neplní svůj úkol, možná dává desátky a dary, to je to jediné, co Bůh od nich vyžaduje. Ale to je smrtelný omyl. Bůh vás dnes žádá, abyste byli řízeni misijním duchem, abyste ho byli účastni, anebo odejděte pryč. Ta velká skupina je vlašná a nedělá nic, neplní své poslání. A pokud nejste agresivně zapojeni do misijního úsilí církve (sboru), budete jako všichni ti z 11. září. Spadnete spolu s budovou.

Víte, kdo je ta třetí skupina? Zjevení 3. kap. tuto skupinu nazývá synagogou satanovou. Říkají, že jsou adventisté sedmého dne, ale nejsou. Lžou. Jsou v církvi. Synagoga satanova je v církvi. Ale Davide, jak můžeš říkat takové věci?

Protože je to pravda. Nepřišel jsem tady vás upokojit. Přišel jsem, abych vás znepokojil. Protože nikdo se neučí z upokojevání. Měl bych vám říci: No víte, je mi líto, že jste v takových pohodlných křeslech. Měli byste tu mít dřevěné lavice, abyste mohli lépe naslouchat. Nikdo se v pohodlí nepřipraví na tvrdý boj. Příprava musí být náročná. Musí být mimo pohodlí.

Zkouškové období

Přichází týden zkouškového období. Kolik studentů má pocit pohody, když přichází týden zkoušek? Jen ti, kteří pilně studovali? Ale týden zkouškového období není na to, abyste se cítili pohodlně. Víte, že učení se zlepšuje při bodu nátlaku? Více se soustředíte, váš mozek se více učí. Až do určitého bodu stresu a nátlaku je váš mozek schopnější vnímat. Pokud zpanikaříte, tak okamžitě spadnete ze srázu, samozřejmě. Ale pokud jdete jen do určitého bodu, zůstanete na vrcholu.

Bůh to ví, a tak dovolí, aby do našeho života přicházely určité události, které nás stresují. Nechce vám váš život znechutit. Chce vám říct: „Snažím se tě vycvičit. Tohle je tvoje příležitost, abys mi stejně naprosto věřil“. Řeknete: Ano, Pane, já to chápu. Děkuji ti moc, Pane. Bez bolesti není slasti. Pane, já tenhle test nepropásnu.

No, a když to člověk zvládne, tak trenér zvýší laťku a řekne: Zkusme to příště o kousek výš. Přesně tak to dělá Bůh. Myslíte si, že Bůh dovolí, abychom došli do doby konce času, aniž by nám dal speciální přípravu? Naprosto ne, má tě moc rád. Volá nás. 11. září se vši tou svou hrůzou bylo výzvou k probuzení. Ale moc to nefungovalo. Nefungovalo to pro většinu Američanů. Když ztratili své náboženské svobody a občanská práva,

jen se polekali a otočili se zády. Nejsme již svobodnou zemí, nejsme Amerikou, ve které jsem vyrostl, kterou jsem měl rád. Nyní můžete být legálně uvězněn, mučen až k smrti a popraven, aniž by vám řekli proč. To je dnes legální. Mučení nebylo legální. Prezident a viceprezident bojovali v kongresu na tajném sezení o právo mučení lidí k smrti. Kongres to odmítl. Prezident vyšel ven a řekl: Ano, získali jsme vše, co jsme chtěli.

Promiňte, ale to není ta Amerika, ve které jsem já vyrostl. Na druhé straně všichni víme, kam v biblických proroctvích Amerika směřuje. Nedokážete mluvit jako drak během jedné noci. Musíte odstranit práva, musíte začít měnit svůj charakter. A pak za krátkou chvíli dokážete mluvit jako drak. Nestane se to během jednoho dne. Je na to potřeba období několika let. A Američané se obrátili zády a řekli: „Udělejte cokoli, co musíte, abyste nás ochránili.“

A ta stejná vláda, která nás měla chránit, je nyní řízena jinými vlivy a odstranila vše, za čím jsme vždy stáli. Tohle není politika. To je naplňování proroctví. Bůh hledá lid, který může být čistý.

Obrovský objev

Mimochodem, učinili jsme obrovský objev na naší misijní televizní stanici v Jižní Americe. Neměli jsme co vysílat. A tak jsme si říkali, co budeme dělat? Musíme něco vysílat, když máme licenci. Něco musíme podniknout. Edgmont videa. Můžete se podívat do amerických adventních obchodů ABC, kde jsou k prodeji tato krásná videa Boží přírody s nádhernou svatou duchovní hudbou. Udělili nám práva na všechno, co měli. Řekli jsme si, tak aspoň tohle vysílejme. Ctí to Boha. Víte, kdybyste měli slyšet za den dvakrát či třikrát stejné kázání, tak přijímač raději vypnete. Ale pěknou hudbu zvládnete poslouchat i vícerát za den. Asi po dvou týdnech jsme si řekli, že lidé se začnou nudit, když poslouchají pořád stejné písně a stejnou hudbu. Změnili jsme hudbu a dali tam jiná videa. Potom jsme vysílali videoklipy s jeleny a s rybami. Začali jsme natáčet z přírody, každá země má nádhernou přírodu a vzniklo plno videí a to jsme lidem pouštěli a zjistili jsme něco zajímavého. Lidé nám začali volat. Jeden Německý velvyslanec volal: „Já nejsem křesťan, jsem ateista. Ale tu hudbu, kterou vysíláte, nemůžu vypnout. Když to vypnu, tak se mi doma setmí. Když to mám celý den

zapnuté, tak máme doma klid a mír. Čím to bude, já nevěřím Bohu, ničemu takovému. Ale cokoliv hrajete, to dělá změnu u nás doma“.

Katolické jeptišky hovořily s naším vedoucím vysílání a řekly mu: „Nechtěl bys přijít k nám na oběd? Adventní televizní stanice je našim nejlepším kanálem“.

Začali nás navštěvovat evangelíci, ateisti... všechna náboženství. Říkali jsme si, čím to je? Zjistili jsme něco zajímavého. Věděli jste, že když hrajete nebeskou hudbu, že ďábel musí odejít z vašeho domova? Nevím, jestli jste to věděli nebo ne, ale král Saul to věděl. Proto volával malého pastýře Davida: „Pojď, zahraj na svoji harfu. Démoni ve mně křičí“.

Malý David přicházel a zpíval krásné žalmy. I když ďábel měl právo být v Saulově mysli, musel odejít, protože když je hrána taková hudba, ďábel to nemůže vydržet. Přišel jsem na to tajemství. Nevěděl jsem, jak to racionálně vzít. Vím, že v církvi byla velká diskuse o hudbě a někteří říkali to, jiní něco jiného. Víte, nemusíme se hádat. Je jen jedno pravidlo, které je přijatelné. Když vejdete do nebes a otevřou se brány Jeruzaléma a uslyšíte zpívat anděly, to je ta jediná hudba, která je přijatelná. To všechno ostatní není přijatelné.

Ďábel rád chodí do sboru

Rozumíte, co říkám? Ďábel rád chodí do sboru. Ale nemůže, pokud hrajete správnou hudbu. Pokud máte vážnou, posvátnou hudbu, která uctívá Boha, tak tam nemůže vejít. Proto je tolik sporů ohledně hudby. Protože ďábel rád chodí do sborů adventní církve. Přestaňte mu poskytovat omluvy. Hrajte jen nebeskou hudbu. Cokoliv by zpívali andělé, to je přijatelné. Nechci vám říkat, dejte se k té skupině nebo k té, do toho se nechci zaplést. Jen se sami sebe zeptejte: Pokud by to dělali andělé, tak je to v pořádku. Je to velmi jednoduché pravidlo. V Trinidadu v Tobagu se sešli mladí lidé a udělali si radiovou stanici. Konference řekla, že si to nemohou dovolit, ale tito mladí lidé řekli: Ne, my to uděláme. Rádio pro mladé lidi“.

Začali tam dávat všechny možné styly hudby a staří členové byli pohoršeni. V Trinidadu z toho vznikl velký problém. Tito mladí lidé přišli za strýčkem Davidem: „Strýčku Davide, chceme s tebou hovořit. Naši starší bratři nás kritizují, a přitom se snažíme dělat to nejlepší, co můžeme. Bůh nám pomohl začít vysílat. Co si o tom myslíš ty?“

Řekl jsem jim: „Je jen jeden standart, který je přijatelný. Je tahle skupina OK? Ne, ne, ne, já vám nechci hovořit o této skupině. Na to si musíte přijít sami. Jediné, co vám řeknu, jestli to andělé v nebi zpívají, tak je to v pořádku. Nic jiného nevysílejte“.

Zjistil jsem, že tajemstvím dobývání zemí pomocí médií je posvátná hudba. Zvláště siónské písně. Pokud chcete mít stoprocentní úspěch, aby se vám do toho nepletl žádný nepřítel, vysílejte jen nebeskou hudbu. Když to tak uděláte, každému se to bude líbit. I ateistům a oni tomu nerozumí. Také jsou krásné současné písně. Ale my jsme v duchovním boji. Nemáme čas na žvýkačky. Když chci být na olympiádě, proč bych se živil žvýkačkami. Proč bych si měl říkat: Ale žvýkačky ti přece nic neuškodí.

Víš co, bojuješ o zlato nebo ne? Tak zavři pusu a jez vhodnou stravu.

Přestaňme se dohadovat nad různými věcmi a živme se věcmi, které nás uschopní k duchovnímu vítězství. Víte, existuje hodně krásné duchovní hudby. Ale my jsme v boji. Je válka. Mladí lidé, vy jste ti první, kdo má určit hraniční čáru. Nenechte, ať vám to druzí musí říkat. Vy jste ti, kteří mají vyjít na bitevní pole dobře vyzbrojeni. Nechoďte a nehledejte omluvy, buďte v čele, jako Timoteus, používejte své zásady. Jděte vpřed a řekněte: Jen ta zbroj, která mne ochrání před nepřítelem, je 100% vítězná. My budeme ctít Boha.

Nejraději bych spáchal sebevraždu

Před nedávnem jsem měl modlitební týden na univerzitě a přišlo ke mně mnoho lidí o radu. „Strýčku Davide, proč se pořád cítím, že bych nejraději spáchal sebevraždu?“

„Cože, ty se tak cítíš?“

„Ano.“

„A jakou hudbu posloucháš?“

„No já mám rád heavy metal a rock.“

„No tak není divu. Všechno, co se dnes týká heavy metalu a rocku, je o smrti, umírání, démonech, řetězech, sexu, násilí a pekle.“

To je oxymóron, když se řekne křesťanský rock – to v podstatě neexistuje. Důvod, proč to neexistuje, je ten, že pokud je to rock, tak to není křesťanské. Opravdu. Když je to rock, tak to není křesťanské. Křesťanská hudba a rock stojí každá na opačné straně. Hudba, která

uctívá Boha, je jedinou hudbou, kterou Bůh přijímá. A všechno ostatní nepřijímá. I když se chceme dostat co nejbližší, jak jen můžeme... Mám několik vedoucích mládeže, se kterými spolupracuji a mám nějaké vedoucí sboru... když se dostaneme, co nejbližší, jak jen můžeme, ke světu, tak vám zaručuji, že se vždy najde někdo, kdo překročí tu dělicí čáru a postaví se na stranu světa. Stůjte, jak jen můžete nejdál. Ani se k tomu nepřibližujte. Je to stejné, jako bychom řekli, kolik žvýkaček a zmrzlin mohu jíst a přesto se dostat na olympiádu? Když se chceme dostat na olympiádu, tak se o některé věci ani vůbec nezajímáme.

Sledoval jsem svého bratra, je o deset let mladší. Já bych to nikdy nedotáhl na olympiádu, ale on byl o deset let mladší, měl 17 nebo 16 a jedl to a ono a nejedl to a nejedl sůl a trénoval v body buildingu. Není to na tebe příliš mnoho? Ne, protože chci vyhrát první cenu. Sledoval jsem, jak dělal to a ono, vše co musel dělat. Jednou donesl trofej. A další a další a další a další. Jednou dosáhl titul: Mistr teenageru v Tennessee. Byl na titulní stránce časopisu Svaly. Střední škola byla nadšená. Dali jeho fotografii do vitríny hned u vesnického trhu. Bylo to poprvé v historii, že někdo rozbil sklo vitríny a fotografii ukradl. Říkali, že to rozbila nějaká dívka, která chtěla ten obrázek.

Sledoval jsem ho a říkal jsem si, bez bolesti není slasti. Je čas, abychom se zapojili do výcviku. Do tvrdého výcviku, protože chceme být připraveni, protože vejdem do největší krize, jaká kdy existovala. Těmto mladým lidem jsem řekl: „Pokud chcete pomoci svým přátelům, musíte mít jasnou mysl. Odevzdejte se plně Bohu“.

Jedna dívka z Norska říkala: „Moje rodina je ateistická, ale já chci tu svobodu“. Řekl jsem jí, že znám osobu, která tě osvobodí. Dala své srdce Kristu. Volala své mamince a řekla: „Znič všechny mé věci“. Rozlámala všechna svoje DVD a přinesla mi všechna její CD, zlomil jsem je před ní. Zeptala se: „Musel jsi to udělat přede mnou?“ „Ano, musel“.

Její kamarádka řekla: „Já to chci ;udělat též“. A tak jsem s ní prošel speciální modlitbou posvěcení a odevzdání se Pánu. Zeptala se: „Co mám dělat?“ Byl jsem unavený, byla už skoro jedna hodina v noci po celém týdnu modliteb. Šel jsem do postele a ona začala

uklízet své věci. Všiml jsem si na ní jedné věci. Vždy kulhala. Zeptal jsem se jí: „Proč kulháš?“

„Poslední měsíce mám neustále bolest v zádech. Bolí to 24 hodin denně. Ať chodím, nebo ležím v posteli, mám prostě neustálou bolest“.

„To mi je líto. Budu se za tebe modlit“. Modlil jsem se za ni. A ona dala své srdce Pánu. Odešla do svého pokoje a začala uklízet. Začala ničit to a ono a pak jí kamarádka řekla: „Zapomněla jsi na jednu věc“.

„Na co“?

„Na svoji bundu – na obou stranách vzadu máš čtyři nápisy a symboly, které patří té rockové skupině. Musíš si to odstranit“. Vytáhla nůžky z manikúry a začala odparávat nášivky. Jednu, druhou, třetí, čtvrtou. A pak je vyhodila do koše. Kamarádka jí řekla: „Ještě to nemáš, musíš to udělat i na druhé straně“.

Jednu, druhou, třetí, čtvrtou... a když je hodila do koše tak zvolala: „Co se to se mnou děje? No co je?“

Z ničeho nic tam seděla jak přimrzlá, jak jí celým tělem od hlavy až k patě projel jakoby elektrický náboj. A když to odešlo, řekla: „Je to pryč. Nemám žádnou bolest. Po šesti měsících“.

Přišla mi to druhý den říct. Ptala se: „Co to mělo znamenat?“

Boží andělé

„Dovol mi říct, co se stalo v tom neviditelném světě. Ty jsi dala své srdce Bohu. A ty patříš Bohu. Ale ďábel měl k tobě stále přístup, protože ty jsi ve svém životě měla věci, které patřily jemu. Pokud mají křesťané ve svých životech věci, které patří ďáblu, víte i ďábel má svá práva. Může vejít do vás a mučit vás a otravovat, způsobovat vám v životě bolest, protože má právo to dělat, protože vy máte jeho věci ve svém životě a ve svém domě. Ve chvíli, kdy jsi začala tyto věci ničit, ďábel vrtal svým prstem do tvých zad, aby ti způsobil bolest, viděl, že Boží andělé začali uzavírat kruh kolem tebe. Boží andělé přicházeli blíže a blíže a ty jsi odpárala ty čtyři a potom jsi odpárala ty z té druhé strany, jeden druhý třetí, ďábel je nervózní, protože se mocně přibližují. A když jsi odpárala ten poslední nápis a vyhodila ho pryč, anděl chytil satana: „Odejdi od ní. Odejdi odsud. Teď je už naše“. A on musel uprchnout. A Bůh měl absolutní kontrolu nad tebou. A On tě mohl ochránit před nepřítelem“.

Lid Boží si příliš dlouho pohrává se světem. Ďábel ho svádí a říká, že to jsou věci, na kterých nezáleží. Na tom záleží. Nic, co svět vlastní, není pro naše dobro. Dává to jen satanovi důvod k otravování. Pokud dáte své srdce Bohu, tak si vyčistíte svůj dům, protože... Minulý večer přišli někteří z vás dopředu a pokleklí. Ďábel se na vás kvůli tomu velmi rozhněval. Potřebujete ochranu. Bůh dnes volá ke svému lidu: Nepotřebujete televizní seriály. Věděli jste, že ten, kdo sleduje televizní seriály, se nedostane do nebe? Je mi jasné, že teď se bude říkat: Strýček David řekl – nikdo, kdo sleduje seriály, se nedostane do nebe. Ano, to jsem řekl. Dejte to do novin. Pokud krmíte svůj mozek světskými scénami, promiňte, ale nedostanete se do nebe. Velmi jednoduché pravidlo.

Dovolte mi říct ještě jedno pravidlo. Týká se to fyzické stránky. Když si rádi dáváte zmrzlinu každý den, tak se nedostanete na olympiádu. Je to pravda? Ale přece nemůžeš být tak radikální. Jíš zmrzlinu? Tak se nedostaneš na olympiádu. Protože je plno lidí, kteří trénují, ale nejí zmrzlinu a dostanou se tam před tebou. Jen ti, kteří jsou ochotni projít tvrdou disciplinovaností, to dotáhnou na olympiádu. Začínáte chápat, co říkám? Pokud krmíte svůj mozek dobrovolně filmy, hudbou, literaturou a stravou tohoto světa, tak se nedostanete do nebe.

Nezáleží, kolik krásných kázání je kázáno v našich sborech. Vy se nedostanete do nebes, protože nebudete připraveni. Protože ta poslední krize se týká disciplíny. Nejedná se o tom, jestli vás Bůh může zachránit nebo ne. Je to o tom, že nejste připraveni být zachráněni, protože věříte všem těm lžím nepříteli, které pro vás připravil, a budete totálně svedeni. Nebudete ani tušit, kdy bude vylit Duch svatý. Bůh to řekl velmi jasně a my to nevíme, ani nečteme knihy Ellen Whitové, což je přesně ta vojenská rozvědka, která vám říká, co nepřítel hodlá dělat.

Biskup umírá

Minulý rok jsem byl v Idahu, byla tam jedna mexická lékařka, která za mnou přišla a řekla: „V Mexiku mám ordinaci a můj partner byl osloven katolíkem, který mu řekl: „Biskup umírá na rakovinu, ale on ví, že vy adventisté máte zvláštní zdravotní poselství. Byli byste ochotni ho léčit?“ Doktor řekl, že jen pod podmínkou, pokud budu moci biskupovi dávat biblické hodiny.

Chtěl mu totiž vysvětlit, odkud toto zdravotní poselství pochází. Biskup souhlasil.

„Pošlete mi biskupa do ordinace“.

Biskup začal pravidelně docházet do ordinace. Doktor mu vystavil speciální program, modlil se s ním a brzy začala rakovina mizet a nakonec se úplně ztratila. A teď byla řada na doktorovi, aby zaklepal na dveře biskupa: „Halo, pane, jsem tu, abych vám dal biblické hodiny. Mohu vejít?“

Biskup řekl: „Prosím, jste vítán“.

Chvíli spolu hovořili a on řekl: „Rád bych s Vámi hovořil o Duchu prorockém, a o tom, jak jsme získali zdravotní poselství. Mohl bych?“

Biskup řekl: „Ano, ale než to uděláte, chci vám něco ukázat. Pojdte se mnou do mé knihovny“. A tak šli do knihovny, kde uviděl všechny vydané knihy Ellen Whitové. Doktor byl šokován.

„Bratře biskupe, jak pro všechno na světě, jsi získal všechny tyto knihy?“

„Všechny jsem přečetl“.

„Tys je četl a co si o nich myslíš?“

„Jsem jezuita a mojí prací je vše si přečíst a chci, abyste věděli, že my, jezuité věříme, že Ellen White je jediným pravým prorokem všech církví, které dnes existují. Věříme, že vše, co napsala, je pravda. Řeknu vám ještě něco. Proto chceme, aby nikdo z adventistů nevěřil něčemu z toho, co píše. Protože pokud tomu budou věřit, tak budou vědět vše, co děláme a vše, co plánujeme udělat“.

Tohle byla ohromující zpráva pro našeho doktora. „Ty víš vše, co víme my, a čemu často v podstatě nevěříme, že nepřijímáme světlo, které nám bylo dáno“.

Byl rok 1971

Byl rok 1971. Bylo mi 11 let. Vrátil jsem se z Bolívie, můj tatínek zapnul rádio, národní stanice Tennessee. Kluci, pojdte si něco poslechnout. Předseda amerických rezerv (FED): „Spoluameričané, nevím přesně, jak národ tehdy oslovil, tento rok jsme oficiálně vstoupili do bankrotu. Všechno naše jmění je rovno všem našim veřejným dluhům. Oficiálně jsme zbankrotovali. Vyzývám všechny Američany, aby si utáhli opasky, méně utráceli, méně si půjčovali, těžce pracovali a hodně vydělávali a dostaneme se z toho ven“.

„Kluci“, řekl tatínek, „slyšeli jste to.

Zbankrotovali jsme. A teď je doba, abychom tvrdě pracovali“.

O rok později: „Kluci, pojd'te poslouchat rádio“, řekl znovu tatínek. Tatínek zapnul rádio. Zprávy od předsedy amerických rezerv (FED): „Evidentně v severní Americe není žádný politik nebo občan, který by byl ochotný si utáhnout opasek. Každý chce žít tak, jakoby měl všechno. Nebudou tvrději pracovat. Budou si ještě více půjčovat. Utrácejí více. Což znamená, že předběžně za třicet let Amerika totálně finančně zkolabuje“.

Třicet let, jééé, do té doby přijde Pán Ježíš, jsem si říkal. A už to je 37 let.

Před dvěma lety jsem byl ve Francii. Jedna organizace publikovala oběžník: „Rádi bychom informovali spoluevropany o tom, co se právě rozhodla udělat Severní Amerika. Vláda nemá dost peněz, aby financovala válku, a aby financovala svůj dluh, který už není 50% ale 98 % celého jmění získávaného z daní. 98% jde na placení úroků a stejně to ještě nestačí. A teď vedou válku. Dvě války. Daně to nezaplatí. Americká vláda nemá kde získat peníze. Bez peněz nemohou si dovolit vést válku a nemohou si dovolit dělat všechny vnitrostátní bezpečnostní změny. Takže je jen jeden způsob, jak získat peníze a vláda Severní Ameriky si tento způsob zvolila. Od začátku února 2006 si tisknou tolik peněz, kolik potřebují, aby mohli platit účty, aniž by se tím dluh navyšoval. Jen tisknou. Znamená to sebevraždu pro americkou ekonomiku. O měsíc později americká vláda už nebyla ochotna informovat M3 (peněžní organizaci), kterou vždy předtím informovala. Nikdo v podstatě neví, kolik se tiskne peněz. Dáváme severoameričanům zhruba dva až dva a půl roku, než dojde k celkové krizi“.

Je to teď přesně dva a půl roku. A tato organizace právě vydala další zprávu z Francie. Mimochodem to není psané pro Američany. To je pro Evropany. Je to pro Evropany, aby si to přečetli a připravili se, protože když Amerika zkolabuje, tak to ovlivní celý svět. Je to poprvé v historii, co máme globální ekonomiku. A když americká ekonomika spadne jako Titanik, každý další stát je připoután k tomuto Titaniku. Když my (USA) se potopíme, strhneme s sebou všechny ostatní. Říkají, že pro září 2008 je předpovězen kolaps – což je za několik měsíců. Každý byznys bude uzavřen, každá banka, každý stát uzavře své služby, protože žijí z daní. Zůstane jen federální vláda. Víme, že Bůh řídí poslední datum.

To víme a nikdo nemůže předpovědět kolaps.

Doufám, že nepůjdete ven a nebudete říkat, Ježíš se vrátí v září. To neříkám. Nepředvídám návrat Ježíše Krista v určitém datu, říkám, že nastane kolaps americké ekonomiky, není to založené na prorocství, je to založeno jen na ekonomických faktech.

Hlavní představitel Banky Anglie byl v národní televizi a oznámil svým občanům, aby se připravili na drastické snížení životního standartu. Co to tedy znamená? To neznamená, že ekonomika zkolabuje v září 2008. Prosím Pána, aby nám dal dva nebo tři roky navíc. To se asi nemůže skoro stát, byl by to zázrak, ale Bůh je Bohem zázraků. Prosím, Pane, dej nám ještě trochu času. Ale stane se to ve velmi blízké budoucnosti. A když se to stane, budou následovat určité události. Do měst nebudou jezdit kamiony s jídlem. Nebudou fungovat banky s bankovními převody. Budou prázdné obchody, na ulicích hladové a zděšené lidi. To, co se stalo v New Orleans, se stane v každém větším městě.

Nechci vás uspat, ale probudit

Důvod, proč to říkám, není, že bych vás chtěl uspat. Opak je pravdou. Uvědomíme-li si, že čas je krátký a že Bůh má absolutní nadvládu nad všemi událostmi. A když si uvědomíme, že konec finančního světa Severní Ameriky je už téměř zde, tak se mohou odehrát velmi krásné události. První, že, začnu vážně brát svůj duchovní život. Zaměřím své vzdělání na přípravu k misijní práci a misijnímu působení v církvi. Ale ne proto, abych dostal zaměstnání. Protože na vás nečeká žádné zaměstnání. Je mi líto, narodili jste se ve špatné generaci. Mluvil jsem na vysoké škole při graduaci (Mountain View) na Filipínách. Hovořil jsem na jižní univerzitě, kde před pár lety končila studium moje dcera. Podíváte se na všechny ty absolventy a řeknete: „Gratuluji, máte život před sebou.“

Ne. „Je mi líto, narodili jste se ve špatné generaci. Váš život není před vámi. Máte před sebou jen pár měsíců, ve kterých musíte učinit některá velmi důležitá rozhodnutí. Aby vše, co máte, vše co děláte, bylo zasvěceno do služby Boží.“

Tohle může být ta nejlepší věc, která se může odehrát v naší církvi. Když se probereme a pustíme se do díla a dáme vše na oltář. Víme, že ztratíme dům, že ztratíme auta, Víme, že vše ztratíme. Mimochodem

americký dolar, tady ho mám, je to sto amerických dolarů. Mají takovou hodnotu. Víte, jakou má americký dolar dnes hodnotu? Skoro jen pár centů. A jediný důvod je... Když ti budu dlužít dvacetidolarovou bankovku a podám ti ji, přijmeš ji? Ano, protože si sám sobě řekneš: Tohle je dvacetidolarová bankovka. Strýček David mi dluží dvacet dolarů. Mohu si za ni koupit nějaké jídlo. Ale co kdybyste věděli, že to nemá žádnou hodnotu? A v jednom z těchto dnů to Američané zjistí. Balónek praskne. Americký dolar nemá žádnou hodnotu. Když bych ti podával dvacetidolarovou bankovku, tak bys mi řekl: Víš co, dej mi něco, co má nějakou hodnotu. Za to si nemohu nic koupit. A to se stane.

Už se to stalo v Bolívii. Šel jsem zaplatit účty. Bylo to minulý týden. Před deseti dny jsem plánoval odletět z letiště a oni mi řekli: „Musíte zaplatit své odletové platby za vaše letadlo.“

„Kolik?“

„Dvacet a něco dolarů.“

„OK, tady to máte.“

„Ach, je mi líto, ale tuhle měnu už déle nepřijímáme.“

„No, tak co chcete, abych udělal?“

„Jděte tam ke směnárníkům a směňte si to.“

Šel jsem ke směnárníkům, bylo jich tam asi deset.

„Promiňte, přišel jsem, abych si směnil dvacet dolarů za místní měnu.“

„Je nám líto, ale my už tuto měnu nepřijímáme.“

„Cože? Já jsem v této zemi vyrostl. Vždycky tu byly americké dolary.“

„Dolary už více nepřijímáme. Nikdo z nás nechce kvůli tomu zbankrotovat, že bude mít u sebe dolary.“

Začínal jsem totiž už z toho být zoufalý. Bylo to to jediné, co jsem u sebe měl. Nakonec se jeden ke mně obrátil a řekl: „Nejste ten kazatel, co je vždy v televizi? Myslím, že vás poznávám.“

Řekl jsem: „Ano.“

„Mám vaši televizní stanici moc rád. Človče, to je takové požehnání pro náš domov. Já vezmu těch vašich dvacet dolarů. Tady...“ Ufff, zaplatil jsem tu svou platbu.

Pokud směnárníci peněz v malém městečku v Bolívii nevezmou mé americké dolary, děje se něco drastického. Stane se to ve všech národech. Nikdo, kdo bude mít u sebe papírové peníze, nebude mít nic. Stejně to bude s účty, ty také nebudou mít žádnou hodnotu. Jen

pokud je budete investovat do Božího díla, co vám také říká Bůh, abyste dělali, budou mít cenu. Běžte k Bohu a řekněte Mu: „Pane, co chceš, abych dělal s tvými penězi?“ On vám to řekne.

Ale když se Ho nezeptáte, sestra Whiteová říká, že vám to neřekne. Musíte se ho zeptat, abyste to zjistili. Takže tu nejlepší věc, kterou můžete udělat, získajte vzdělání, které vás připraví pro misijní práci s lidmi. Zeptejte se sami sebe, studuji to, co mne připraví, abych mohl oslovit lidi? Tato škola má mnoho co nabídnout. Sedněte si se svými školními poradci, zvažte vše opatrně a studujte věci, které vás připraví pro bojovné poslání. Jděte na misijní pole a buďte s misionáři. Vraťte se zpět a všem řekněte, jak to bylo. A rozhodněte se, když dostudujete, že budete misionáři na plný úvazek.

Národní odpadnutí

Je to úžasná věc. Přicházíme do posledních měsíců historie této země. Mimochodem k tomuto tématu se nedostaneme, ale jen vám naznačím, že národní zkáza předchází národní odpadnutí. Je nám řečeno, že po národním odpadnutí následuje národní zkáza. A národní odpadnutí je samozřejmě nedělní zákon.

Astronomové sledovali planetu Uran a všimli si, že se nechovala normálně. Něco se děje. A pak zjistili, že v její blízkosti musí být další planeta. Protože žádná planeta se tak nechová, pokud v její oběžné dráze není nějaké jiné planetární těleso.

Začali vše propočítávat a došli k výsledku, že jednoho určitého dne budou moci zaměřit své teleskopy na určité místo na obloze, kde se musí ukázat neznámé těleso. Pilně se na problém soustředili a potom, bum, byl to Neptun. Nenašli Neptun, protože ho viděli, ale protože si byli jisti, že tam musí být.

To se dnes děje s nedělním zákonem. Nikdo ho nemůže vidět. Všechno se odehrává za oponou. Ale hned po národním odpadnutí přijde národní zkáza. Nemusíte to vidět. My už víme, že to tam je. Nevíme, kdy se to stane, ale stane se to před národní zkázou. A to samozřejmě vede k Božímu soudu, vše se odehraje v rychlém sledu.

Už jste slyšeli o tom, že Ježíš přijde jako zloděj v noci? Je to Biblické? Je to Biblické? Přečtěme si to. Chci se ujistit, že znáte své Bible. 1Te 5,1-4. „O časech pak a chvílích, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako

zloděj v noci, tak přijde.“ Skvělé, znáte své Bible. Čtěme dále. Verš čtvrtý: „Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil.“ Evidentně příchod Ježíše jako zloděje je jen pro ty, kteří jsou v temnotě. Příchod Ježíše Jeho lid nepřekvapí, protože Bůh nedělá nic, co by dříve nezjevil svým služebníkům prorokům. A tak dnes, v této chvíli, se obrací na tebe a praví: „Už dál neplatí, přijdu brzo, ale já už přicházím.“

Není to o tom, že Ježíš jednoho dne přijde, ale On už je na cestě. Závěrečné události jsou přímo před naší tváří. Totální kolaps, mluvení jako drak, Řím a Amerika se drží za ruce! Vždyť jsou spolu ve spolku. Na co čekáme?

Někteří z nás budou čekat až na kolaps a potom se rozběhnou a začnou hledat olej. Je mi líto, ale ten olej musíte získat před krizí. Nazývá se to zkušenost s Bohem. Když přijde krize, musíte být schopni se podívat zpět a říct: Bůh se o mne postaral tady a tady a tady a vím, že se o mne postará v budoucnosti, a proto stojím pevně s Bohem.

Sbalte si kufry

Pokud nemáte tuto zkušenost nyní, nebudete stát pevně, když přijde krize. Je spousta členů adventního klubu, kteří odejdou. A pokud jste členem adventního klubu, což znamená, že jste tady proto, že je to příjemné být adventistou sedmého dne, tak si sbalte své kufry. Jen ti, kteří projdou tvrdou krizí, obstojí, protože se bude zdát, jakoby celá církev padla. Ale nepadne. Stále tu budou věrní lidé, kteří budou stát. Pokud nebudeš mít tuto zkušenost, odejdeš. Je to životně důležité, abys tuto zkušenost měl.

A tak dnes večer... byl jsem ve vězení, byl jsem unesen, byl jsem bit důtkami, byl jsem napaden gangy, můj anděl se objevil vedle mne a vytáhl mne pryč od toho gangu a dovolil, že všichni gangsteři jakoby zamrzli. Existuje kniha Misijní pilot (Mission pilote), pokud si ji chcete přečíst prodává se v angličtině i jiných 11 jazycích (i v češtině – Nakladatelství Ráj) nebo se dá stáhnout v PDF formátu z internetu.

Tím vším jsem prošel a mohu vám říct, jaký to je úžasný pokoj myslí, kráčet s anděly. Být obklopen anděly. Žádný ďábel se na mne nemůže dostat a vrtat svými prsty do mých zad, protože nemám žádnou vědomou věc, na kterou bych mohl ukázat a říct, té se

ještě nechci vzdát.

Nejsem dokonalý

Nejsem dokonalý. Stále dělám chyby. Bůh mne má ještě mnoho co naučit. Učím se. Také se učím jak zlepšit svou stravu, i když nejsem tlustý. V mojí stravě je mnoho věcí, u kterých jsem si uvědomil, že potřebuji zlepšit. A Pán mi pomáhá. Celý svůj život, Pane, jsem jedl určitá jídla a nikdo mne v tom nezastavil. A z ničeho nic se v mé hlavě odehraje něco velmi zvláštního. Ve skutečnosti chci zlepšit své stravovací návyky. Ono je to v podstatě tak: Pane, děkuji, že jsi udělal to, že nechci to a ono už jíst. Já chci. Ale to je zázrak. Celý svůj život jsem se toho nechtěl vzdát a nyní se toho chci vzdát.

I tak je to stále těžké. Pokaždé polykám sliny, ale víte co? Já trénuji na olympiádu. A v mém životě není nic, co jsem nevyznal, a v mém životě není nic, na co může ďábel ukázat a říct: Držíš se mé věci... Ne! Nic takového nemám. To si nemohu dovolit. Musím kráčet s anděly, protože já mám plno nepřátel. Z mnohých zemí mi zavolali a řekli: „Jsi mrtvý. Pokud se vrátíš do naší země, tak jsi mrtvý.“

A víte, co jsem jim řekl? „Myslím, že mluvíte se špatným člověkem. Já už jsem mrtvý.“

A oni mi řekli: „Co tím myslíš?“

„Narodil jsem se se zablokovanými srostlými střevy. Neměl jsem tam žádné nervy. Udělali mi tři velké operace. A Bůh, poté, co mne pomazali, přeorganizoval má střeva, vložil do mne nové nervy. Měl jsem zemřít jako dítě. Byl jsem postřelen, byl jsem ve vězení, byl jsem bičován... Víte co? Já jsem se vzdal práva žít už před dlouhou dobou. Takže když mne chcete zabít – hodně štěstí. Zaprvé, nemůžete se mne dotknout, pokud vám to Bůh nepovolí. A zadruhé, pokud vám to dovolí, tak mi to nevádí.“

Žít bez strachu

Je to úžasná věc žít beze strachu. Ale to musíte mít vše s Bohem v pořádku. A Bůh dnes hledá lidi, zvláštní jednotky, ne jen vojáky, ale speciální jednotky, které poslouchají příkazy od velitele vojenských sil, které následují Beránka, kamkoliv by šel, jsou na Něm závislí, odmítají krmit své tělo tím, co je pro ně škodlivé, odmítají krmit svůj mozek tím, co je světské, protože mají úkol, který mají splnit. Jsou těmi nejlepšími z nejlepších.

Budou následovat Beránka a nést kříž, kamkoliv cesta půjde, i až do hrobu.

To Bůh hledá. A mladí lidé, vy jste těmi, kdo mají být příkladem. Vy jste těmi, kteří mají udat tón. Pokud to mladí lidé budou dělat, tak ti starší si vás budou vážit a následovat vás. A vy starší lidé, přestaňte blokovat mladé. Přestaňte se jim plést do cesty. Modlete se za ně. A když to oni nechtějí dělat, tak to dělejte vy. Nikdo jiný. Ale každý zachraňuje sám sebe. Žádný kazatel vás nezachrání. Ne proto, že jste pokrevně příbuzní s vysokým představitelem církve. Zachraňte sami sebe. Máte svou vlastní korunu, kterou můžete získat. Nedovolte, ať vás žádný člověk nepřipraví o korunu. Držte se pevně toho, co máte. A tak dnes chci udělat výzvu. Dnes jste slyšeli Boží hlas k vám. A Bůh říká: „Víš co? Příliš dlouho jsi spoléhal sám na sebe. Už dost dlouho ses spoléhal na svůj důchod. Příliš dlouho jsi spoléhal na své znalosti a talenty. Příliš dlouho sis myslel, že to ty zvládneš. Už déle ne.“ Jen, pokud přijmeš trénink od nebeského Trenéra a budeš ochotný říct: Ano, Pane, na všechno, co ti řekne. Modli se každý den a syť svou mysl pouze Božím slovem, Duchem prorockým a náboženskými a duchovními věcmi, které tě posilní. Vzpěrači, body building (kulturisti budující stavbu svého těla) duchovně. A buďte ochotni říct: „Pane, já jsem měl rád tohle. Já měl rád toto. Sledoval jsem tohle, sledoval jsem tamto. Ve svém životě mám tyto věci. Ale dnes večer ti je dávám. Vezmi je dnes ode mne, a když se vrátím domů, tak je zničím. Ale dnes večer jsem se rozhodl vzít na sebe vojenskou výzbroj Boží. Půjdu na výcvik, protože chci zlatou medaili. Pokud teď k Tobě Bůh hovoří a jsi ochoten odevzdat všechno, to znamená, že když vyjdeš dnes vpřed, tak pokud máš auto, tak to není tvé auto. Pokud máš dům, tak to není tvůj dům. Nic, co máš, nepatří tobě. Jen řekneš: „Pane, je to všechno tvoje. Vezmi si, co chceš. Jen mi řekni, co mám dělat. Chci začít tvůj trénink, chci zvednout svůj kříž a následovat Beránka celou cestu.

Víš, koho reprezentuješ

Zapojíš se do misie a začneš tady na své škole. Začneš pracovat ve svém městě, ve své zemi. Uděláš explozi, ale ta exploze musí začít v tobě. Dnes si řekneš, i kdyby to nikdo nedělal, já to budu dělat. Pokud je to to, co chceš dnes večer udělat, zvedni nebeskou vlajku

ve své stravě, ve svém oblékání. Už ses zeptal sám sebe, jestli to oblečení, co máš na sobě, co máš ve skříni, je k Boží slávě? Ctí to Boha, budeš to nosit v nebesích? Co bys nosil oblečeného v nebi? Vždyť jsi velvyslanec.

Víte, že v tom roce, kdy můj bratr vyhrál zlatou medaili za stát Tennessee, tak jedna mladá dívka z adventní vysoké školy College vyhrála titul Miss Tennessee. Řekla mi, že po celý rok, kdy držela titul, nebylo jí dovoleno, aby vyšla z domu, aniž by byla oblečena jako královna. Stát jí řekl: „Patříš státu. Na jeden rok. Není ti povoleno se oblékat obvykle – běžně. Reprezentuješ svůj stát. Kdykoliv vyjdeš z domu, musíš být oblečena jako držitelka tohoto titulu“.

Je to to, co děláš? Tvé chování, tvé oblékání, tvá strava. Co piješ, co jíš. Co děláš. Reprezentuješ Krále? Pokud dnes přijdeš dopředu, tak je to přesně to, co chceš dělat. Naprostá kontrola Boží. Všechno, co máš, je jeho. Tvůj vliv, tvůj čas, tvé peníze.

Rád bych vás vyzval, abyste přišli až úplně dopředu. Pokud plánujete jít do misijního pole, pokud jste studentem misionářem, nebo jdete na krátkou misijní cestu, chci, abyste přišli dopředu. Protože se budeme modlit posvěcující modlitbu za ty, kteří jdou do misijního pole. Tak stejně i za ty, kteří chtějí pokleknout před Pánem a říct své úplné odevzdání. Už žádné kompromisy. Vyzývám vás nyní, abyste přišli dopředu. Nebude hrát žádná hudba, protože to není žádná citová záležitost, je to naprosto intelektuální záležitost. Vyberte si, co chcete dělat. Chci, abyste věděli, že dnešní večer kvůli vám d'ábel naprosto zuří. To je jeho noční můra. Toho jste si vědomi, že ano. To je jeho noční můra. Potřebujete ochranu. Nehrajete hru jen napůl.

Jedna mladá dívka v Karakasú šla domů a zničila všechny své DVD a CD ale nechala všechny vylepené plakáty. Příští večer ji vytáhli z autobusu. A nějaký gang ji chtěl znásilnit. Ona vyznala svůj hřích a Bůh poslal policii právě včas. Takže ji zachránil od znásilnění těch gangsterů. Přišla za mnou a řekla mi: „Přišla jsem domů a udělal jsem jen polovinu své práce“.

Nedělejte jen poloviční práci. Toto je naprosté odevzdání se. Nenechte nic ve svém životě, co může satan proti vám vytáhnout. Vše, z čeho vás Bůh usvědčuje, musí být zničeno. Tohle není hra. Právě jste vyhlásili válku nepříteli.

Modlitba

Poklekněme před Pánem, prosím.

Nebeský Otče, Veliteli vojsk, náš Pane Ježíši Kriste, přišel jsi na tento svět a Tvůj meč pronikl hluboce do nepřátelského území. Vzal jsi riziko bitvy na sebe. Byl jsi tou první obětí. Ale pak jsi vstal a řekl, „Pojďte a následujte mne“. Nevíme, jak ti poděkovat. Děkujeme, že jsi přišel na naše území a že jsi zlomil řetězy temnoty a miliony a miliardy jsou spoutány řetězy. A to je náš úkol, úkol speciálních jednotek. Abychom se naučili pravidla válečného boje. Pravidla zapojení se do něho. Abychom šli vpřed do nepřátelského území a dělali totéž skrze Tvou moc. Ale stojí to za to – naprosté odevzdání se. Pravidla zapojení se do boje praví – žádný poloviční úvazek. Přijímají se jen přihlášky na plný úvazek. Ne jen poloviční modlitební odevzdání se. Ale celkové naprosté odevzdání se. To jsou pravidla zapojení se do boje. Ty nás žádáš, abychom se stali součástí speciální jednotky, abychom dobyli svět, vyšli a přijali Ducha svatého. Příliš dlouho jsme si zahrávali s věcmi nepřítele. Dokonce jsme byli svedeni i ve svém myšlení. Mylně jsme si mysleli, že nějaké světské věci můžeme mít u sebe doma a ve svém životě a přesto být adventními křesťany. Ale tak to není. Ti jedini praví adventisté sedmého dne jsou ti, kteří jsou plně odevzdáni. Nemohou být zachráněni žádní bohatí lidé. Jen ti, kteří dávají vše do tvých rukou. Jen ti, kteří si uvědomí, že nevlastní nic a nemají nic, jsou těmi jedinými, kteří mohou být zachráněni pro nebeské království. Klečíme před Tebou a prosíme o odpuštění hříchů. Prosíme o očistění. Prosíme o trénink. Prosíme, Pane o ochranu. Prosím, požehnej tuto školu svým Duchem svatým, naše kazatele, naše učitele, naše administrativní pracovníky. Většina zde jsou studenti. Děkuji za ty, kteří jsou zde a jdou do misijní služby. Za mnou jsou někteří misionáři, Pane, kteří půjdou do přední linie. Obklop je a ochraň. Jdi s nimi Duchem svatým a dobývej a zachraňuj druhé. Dej jim zkušenost, která je mocná. Aby se mohli vrátit a sdílet se o to s ostatními s nadšením. Ti, kteří mají brzy jít. Ale i ti, kteří již odešli a vrací se pro vzdělání. Pane, pomaz nás Duchem svatým. Konec je blízko, víme to. Nevíme den ani hodinu krize. Nevíme dne ani hodinu Tvého blízkého příchodu. Ale víme, že je to už za dveřmi. U Mt 16. jsi řekl – „Ach, pokrytci, jste schopni rozeznávat znamení, jste schopni rozumět mytologii a víte, kdy bude pršet, kdy bude pěkné počasí, kdy škaředé, ale nevíte,

jak číst znamení času“. Když jsi přišel poprvé, nikdo z církve nevěděl, že je čas být připraven. Prosím, ať se to nestane podruhé, pro Tvůj druhý příchod. Znamení jsou jasná. Můžeme číst, můžeme vidět. Ale většina z nás ani neví, že na nás přichází poslední krize. Pane, osviť naši mysl, připrav nás, požehnej naše učitele. Pomož jim, aby nás trénovali, pomoz nám jít vpřed s tímto vzděláním a dobývat svět. To je naše poslání. A to je náš úkol. Ne dělat práci, ale vykonávat ji. A proto jsem tady dnes, Pane, víme jasně, že už nemůžeme déle pokračovat bez vylití tvého Ducha svatého. To je ten jediný způsob. A proto Ti děkujeme, že jsi slyšel naši modlitbu. Děkujeme, že odpovíš na naši modlitbu. Takové modlitbě jsi nikdy neřekl ne. Bud' s našimi drahými. Pomož nám, abychom nakazili druhé. My je tam chceme taky. Děkujeme Ti dnes večer za tuto velmi výjimečnou chvíli.

Ve jménu Pána Ježíše.

Amen.

Nabídka redakce

Misijní pilot Příběhy Davida Gately. Věříme v Boha, víme, že existuje, vidíme kolem sebe dílo Jeho stvoření a říkáme, že Mu bezpodmínečně důvěřujeme. Proč potom býváme překvapení, když v našich životech udělá zázrak?

184 stran s barevnými fotografiemi, formát A5, kniha je přeložena do 11 jazyků. Český překlad je dvanáctý.
Cena: 99,00 Kč

Dárek pro tebe (Gertraude a Hans Mischongovi) Zdraví se nedá koupit. Je to dárek od našeho Stvořitele. On také ví, co je pro nás dobré, proto nám oznámil, jak si můžeme zachovat zdraví. Všimáte-li si potřeb svého těla, dostáváte i návod jak o ně pečovat. Pak nemoc přichází jen zřídka a zdraví je normálním stavem.

Pohledy Bible a několik jednoduchých receptů zdravých jídel. 67 stran, 12x17 cm. Cena 15 Kč

Tajemství za sedmi pečetěmi (Armin Krakolinig) Zjevení dějin světa a spásy po zavržení, smrti a vzkříšení Mesiáše. Výklad sedmi pečetí na základě textu Zjevení a ducha proroctví. Tento výklad je výsledkem dlouhodobého osobního studia celé knihy Zjevení, jemuž se autor řadu let věnoval.

78 stran, formát A4. Cena 50 Kč

Sedmero troubení (Armin Krakolinig) Celý výklad sedmi troubení se orientuje podle významu a časového zařazení sedmé pečeti a sedmého troubení, přičemž sedmá pečeť je začátek a sedmé troubení konec sedmi troubení.

24 stran, formát A4. Cena 10 Kč

Nová teologie (Lawrence Nelson) 16 stran, formát A4. Cena 0,00 Kč

Připravujeme:

Ježíš - Boží vyslanec proč přišel. (Georges Stéveny) Formát A5, cca 300 stran. Překlad z francouzštiny.

Zázraky misie Příběhy Davida Gately. Pokračování ve smyslu knihy Misijní pilot.

